

Samen Kerken

Overdenking .

Onder de bomen.

*Vrienden zijn het bomen
die gesprekken met je voeren
je gedachten laten gaan
als hun bladeren
het licht laten schommelen*

*Het zijn je vrienden, bomen
hun schaduw leggen ze
als een arm om je heen
als je alleen wilt zijn.
En niet alleen wilt zijn.*

Feetze Pijlman

Dit gedicht is troostend in een tijd waarin wij als mensen de machteloosheid en hulpeloosheid het verdriet en de frustratie voelen bij alles wat gebeurt en wat er is gebeurd in onze wereld. Een boom vertelt iets over het leven en laat iets doorschemeren van het geheim dat na de duisternis het licht doorbreekt en na de dood het leven. Daar zit iets van bemoediging in na al die verschrikkelijke gebeurtenissen deze zomer met rampvlucht M H 17, de strijd tussen de joden en Palestijnen, het uitmoorden door Isis van onschuldigen, het verdrijven van christenen uit Irak, onder mensonwaardige omstandigheden. Een boom weerspiegelt ook iets van standvastigheid en eeuwigheid. In de bijbel is de boom het beeld van de gelovige. De eerste psalm bezingt een rechtvaardig mens als een boom. Hij staat dicht bij de bron en wortelt in goede aarde, de aarde van Gods liefde. Net als een boom mag de gelovige naar het licht omhoog groeien, terwijl in haar takken vogels van diverse pluimage hun nestjes bouwen. En als van ouds wordt het kruis van Christus ook afgebeeld als een levensboom. Die houten balk en dwarsbalk waaraan een mens genageld werd, toen, en nu. Dit betekent dat alle lijden dat gewogen wordt toch niet het einde is bij God. Met de moed der wanhoop zouden wij alle christenen in het Midden-Oosten die gemarteld worden willen toeroepen: Dit is niet het einde.

B. Dashorst
Raad van Kerken.